

**UCHWAŁA NR XII/83/11
RADY GMINY LUTOMIERSK**

z dnia 28 września 2011 r.

w sprawie wezwania do usunięcia naruszenia prawa

Na podstawie art. 18 ust. 1 w związku z art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 167, poz. 1759; z 2005r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457; z 2006r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337; z 2007r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218; z 2008r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458; z 2009r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241; z 2010r. Nr 28, poz. 142 i poz. 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675, z 2011 r., Nr 21, poz.113, Nr 117, poz. 679, Nr 134, poz. 777, Nr 149, poz. 887) **Rada Gminy Lutomiersk uchwała, co następuje:**

§ 1. 1. Nie uwzględnia się wezwania wniesionego przez adwokat Joannę Wegner, pełnomocnika: Jana i Joanny Krowiranda, Ryszarda Szaflika, Eugeniusza Wojciechowskiego, Zofię Wysocką, Kazimierza Stefańczyka, Krystynę Rybarczyk, Sławomira Kowalskiego, Tadeusza Leszczyńskiego, Ryszardę i Czesława Sobińskich, Zbigniewa Florczaka, Jana i Barbarę Jędrzejczak, Stanisława i Jadwigę Laskowskich, Józefa Strąkowskiego, Elżbietę Tomaszewicz, Marka Balcerzaka, Dariusza Kopytka do usunięcia naruszenia prawa, Uchwałą Nr IX/57/11 Rady Gminy Lutomiersk z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów położonych w obrębach geodezyjnych Florentynów, Behcice, Kolonia Behcice w Gminie Lutomiersk.

2. Uzasadnienie uchwały zawarte jest w załączniku do niej.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Lutomiersk.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu na tablicy informacyjnej Urzędu Gminy Lutomiersk.

Przewodniczący Rady
Gminy Lutomiersk

Tadeusz Rychlik

Uzasadnienie

W dniu 12 maja 2011 r. Rada Gminy Lutomiersk podjęła uchwałę Nr IX/57/11 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów położonych w obrębach geodezyjnych Florentynów, Bechcice i Kolonia Bechcice w Gminie Lutomiersk.

W dniu 3 sierpnia 2011 r. adwokat Joanna Wegner działająca na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez Jana i Joannę Krowiranda, Ryszarda Szaflika, Eugeniusza Wojciechowskiego, Zofię Wysocką, Kazimierza Stefańczyka, Krystynę Rybarczyk, Sławomira Kowalskiego, Tadasza Leszczyńskiego, Ryszardę i Czesława Sobińskich, Zbigniewa Florczaka, Jana i Barbarę Jędrzejczak, Stanisława i Jadwigę Laskowskich, Józefa Strąkowskiego, Elżbietę Tomaszewic, Marka Balcerzaka, Dariusza Kopytko, skierowała do Organu, Rady Gminy Lutomiersk, na podstawie art. 101 ustawy o samorządzie gminnym, wezwanie do usunięcia naruszenia prawa w wyniku podjęcia w dniu 12 maja 2011 r. uchwały w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zdaniem strony w/w uchwała narusza:

- art. 21 ust. 1 i 2, art. 32 ust.1, art.64 ust. 1,2 i 3 Konstytucji RP;
- art. 1, art. 7 ust. 2, art. 13 ust.1 pkt.1 i 2, art.13 ust.2 pkt.1 i 2, art. 20 pkt. 3,4,5,7
- 19 ustawy z dnia 2 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r, Nr 19, poz. 115 ze zm.)
- art. 15 ust. 1 i ust. 2 pkt. 10 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze. zm.)
- art. 6 i art. 112 i nast. ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (Dz. U.z 2010 roku, Nr 102, poz. 651);
- postanowień zawartych na stronach 67-79 uchwały Rady Gminy Lutomiersk z dnia 21 czerwca 2005 roku nr XXXIII/241/2005 – studium Uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Lutomiersk.

Skarżący wnoszą o zmianę powyższych przepisów poprzez:

- jednoznaczne określenie, które z jednostek oznaczonych w planie miejscowym symbolem KDD stanowią drogi publiczne, a które inwestycje infrastrukturalne;
- określenie, co oznacza pojęcie „inwestycje infrastrukturalne”, użyte w § 5 pkt. 1 uchwały oraz wskazanie, w których miejscach na planie zostały one umieszczone;
- wykreślenie z § 21 Lp. 5, 6, 9, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 25, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42 pojęć „droga docelowo gminna”;
- wykreślenie z uchwały § 13 pkt. 5 lit.a normy ograniczającej uprawnienie właścicieli nieruchomości w wydzielaniu działek o powierzchni mniejszej niż ;
- wykreślenie § 14 pkt. 1 sformułowania o przeznaczeniu podstawowym terenów jako zabudowy rekreacji indywidualnej;
- wyłączenie przepisu § 14 pkt. 8 terenów oznaczonych 11ML jako objętych ustaleniami zawartymi w § 10 uchwały;
- zmianę przeznaczenia terenów objętych jednostką planistyczną ML z rekreacyjnych na rekreacyjno – mieszkaniowe (funkcja mieszana);
- zmianę postanowień § 14 pkt.9 lit. j zapewnienie w planie miejscowym dojazdu do terenu oznaczonego 11 ML w postaci dróg publicznych w pełnym zakresie (droga oznaczona jednostką 05KDDwarunku ego nie spełnia);
- zmianę postanowień zawartych w § 21 Lp.5, 6, 9, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 25, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42 poprzez zagwarantowanie dojazdu do terenów objętych planem siecią dróg publicznych albo wykreślenie z przepisów uchwały postanowień o minimalnej szerokości tych dróg;
- wykreślenie z § 13 pkt. 3 lit. f), to jest usunięcie zakazu pokrywania budynków okładziną tworzyw sztucznych typu siding i blachy trapezowej;

-zmianę § 34 ust. 2 pkt. 3 poprzez wykreślenie liczby 15 i wpisanie w to miejsce liczby 10, to jest zrównanie wysokości opłaty planistycznej obciążającej właścicieli nieruchomości przeznaczonych pod budownictwo mieszkaniowe i właścicieli nieruchomości przeznaczonych na cele rekreacyjne.

Art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, że każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy, w sprawie z zakresu administracji publicznej, może – po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia – zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego.

Komisja Spraw Lokalnych Rady Gminy Lutomiersk, jako właściwa do rozpatrzenia przedmiotowej sprawy, podczas swojego posiedzenia w dniu 19.09.2011 r. - po zapoznaniu się z treścią wezwania, nie uwzględniła go.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zgodnie ze wskazaną ustawą kształtuje sposób wykonywania prawa własności, a jego uchwalenie jest efektem realizacji władztwa planistycznego przysługującego Radzie Gminy (art. 4 ustawy o planowaniu zagospodarowaniu przestrzennym). Przeznaczenie w planie miejscowym w § 21 Lp.5, 6, 9, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 25, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42 jako dróg publicznych nie stanowi uzasadnienia zarzutu o niezgodności planu z prawem.

Odnośnie zarzutów dotyczących dróg zawartych w wezwaniu Organ stwierdza, że są one bezprzedmiotowe z tej racji, że najbardziej ekonomicznym i najmniej uciążliwym z punktu widzenia interesu publicznego rozwiązaniem przestrzennym jest lokalizacja drogi publicznej. Za takim rozwiązaniem przemawia również możliwość umieszczania elementów urządzeń infrastruktury technicznej oraz możliwość niezbędnego dojazdu pożarowego do posesji. Własność może być ograniczona tylko w drodze ustawy i tylko w zakresie, w jakim nie narusza ona istoty prawa własności. Takie ograniczenia zawiera między innymi ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717 z późn. zm.). Organy gminy zostały upoważnione do ingerencji w prawo własności i użytkowania wieczystego innych podmiotów w celu ustalenia przeznaczenia i zagospodarowania terenów położonych na obszarze gminy. Przyjęte w planie rozwiązania nie są sprzeczne z Konstytucją, która chroni własność indywidualną, to dozwala nawet na wywłaszczenie nieruchomości na cel publiczny za słusznym odszkodowaniem. Gmina, biorąc pod uwagę interes publiczny i słuszny interes obywateli może zmieniać przeznaczenie terenu będącego własnością innych osób między innymi w celu realizacji inwestycji celu publicznego. Inwestycjami celu publicznego są działania o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym, stanowiące realizację celów, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r., Nr 102, poz. 651 z późn. zm.). Należy do nich między innymi wydzielanie gruntów pod drogi publiczne i drogi wodne, budowa i utrzymywanie tych dróg, obiektów i urządzeń transportu publicznego, w tym również infrastruktury niezbędnej do użytkowania tych dróg. W planie obsługę komunikacyjną zaprojektowano jako mającą przymiot dróg publicznych. Zatem określone w § 21 Lp.5, 6, 9, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 25, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42 drogi są drogami publicznymi. Dla dróg oznaczonych symbolem D (dojazdowych) szerokość ulicy w liniach rozgraniczających o przekroju jednojezdniowym ustalono na zgodnie z Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich Biorąc pod uwagę § 6 Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie wydanych oparciu o delegację zawartą w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, szerokość drogi w liniach rozgraniczających powinna zapewniać możliwość umieszczania elementów drogi urządzeń z nią związanych wynikających z ustalonych docelowych transportowych i innych funkcji drogi oraz uwarunkowań terenowych. W przedmiotowym planie ustalono zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji. Układ komunikacyjny tworzą drogi główne, lokalne, dojazdowe, ciągi pieszo-jezdne oznaczone na rysunku planu symbolem KDG, KDL, KDD, KDP, a w § 21 dla poszczególnych dróg określono warunki funkcjonalno – techniczne. W niniejszym planie pokazane są drogi istniejące, których trasy zostały wykorzystane w planie oraz projektowane, których przebieg ustalono w niniejszym planie.

Wyjaśniając pojęcie inwestycje infrastrukturalne należy brać pod uwagę infrastrukturę techniczną czyli urządzenia i sieci przesyłowe izwiązane z nimi obiekty świadczące niezbędne i podstawowe usługi dla określonej jednostki przestrzenno-gospodarczej. Zatem inwestycje infrastrukturalne obejmują zespół urządzeń technicznych czyli sieć wodociągową, elektryczną, telekomunikacyjną, gazociągową oraz budowę oświetlenia ulicznego. W granicach obszaru objętego planem dopuszcza się lokalizowanie nie wyznaczonych na rysunku planu urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, w tym komunikacyjnych, niezbędnych dla obsługi terenu.

Strona skarżąca wnosi o wykreślenie z uchwały § 13 pkt. 5 lit. a normy ograniczającej uprawnienie właścicieli nieruchomości w wydzielaniu działek o powierzchni mniejszej niż . Odnośnie powyższego zarzutu Organ wyjaśnia, iż w planie miejscowym określono zasady i warunki podziału nieruchomości **nowopowstałych działek** w wyniku podziału nieruchomości. Ustalenie nowopowstałej działki o powierzchni – w wyniku podziału sprzeczne byłoby z ustaleniami studium. Podstawą i punktem odniesienia polityki przestrzennej w gminie jest niewątpliwie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Dokument ten określa wytyczne dla gminy w kierunku przełożeń zapisów studium na plany miejscowe. Uchwała w sprawie studium, określamy między innymi kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy, kierunki i wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów, obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, dziedzictwa kulturowego zabytków, a także kierunki rozwoju systemów komunikacji infrastruktury technicznej, w szczególności obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego. W przeciwieństwie do miejscowego planu, studium nie jest aktem prawa miejscowego i nie ma mocy powszechnie obowiązującej. Ma ono charakter aktu kierownictwa wewnętrznego, przez co oddziałuje bezpośrednio na treść planu miejscowego oraz wpływa na sytuację prawną właścicieli.

Skarżący wnoszą o wykreślenie § 14 pkt. 1 sformułowania o przeznaczeniu podstawowym terenów jako zabudowy rekreacji indywidualnej oraz zmianę przeznaczenia terenów objętych jednostką planistyczną ML z rekreacyjnych na rekreacyjno – mieszkaniowe (funkcja mieszana). Rozumowanie strony skarżącej należy uznać za z gruntu błędne albowiem dla zabudowy mieszkaniowej i dla zabudowy rekreacji indywidualnej ustalono odrębne wskaźniki i parametry zabudowy. Ponadto dla zabudowy mieszkaniowej ustalono przeznaczenie uzupełniające - usługi natomiast dla zabudowy rekreacji indywidualnej takiego przeznaczenia ustalono. W tym miejscu należy wskazać, iż ustalenia przyjęte w planie byłyby odmienne z ustaleniami przyjętymi w Studium bowiem stosownie do art. 9 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego są wiążące dla organów gminy.

Niezbędnym elementem procedury uchwalania planu miejscowego jest dokonanie zawiadomień i uzgodnień z odpowiednim organem. W realiach niniejszej sprawy, wskazać należy że Wójt pismem z dnia 3 kwietnia 2008 r. zawiadomił Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Łodzi o podjęciu uchwały nr XXI/128/08 przez Radę Gminy Lutomiersk w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów położonych w obrębach geodezyjnych Florentynów, Bechceice i Kolonia Bechceice w Gminie Lutomiersk. Również pismami z dnia 6 kwietnia 2009 r. i 18 czerwca 2009 r. Wójt Gminy Lutomiersk zwrócił się z prośbą między innymi do Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Łodzi o dokonanie uzgodnienia projektu miejscowego planu. Nie ulega wątpliwości, że zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w planie miejscowym określa się obowiązkowo im. zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, w tym ochronę obiektów znajdujących się w rejestrze zabytków i gminnej ewidencji zabytków, jak również zabytków archeologicznych. Ponadto zgodnie z ustawą z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym do zadań własnych gminy należy m.in. ochrona zabytków i opieka nad zabytkami, w tym ustalenie zasad ochrony zabytków w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego (jako jedna z form ochrony zabytków określona w ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami).

W ocenie organu brak jest podstaw prawnych do wyłączenia z przepisu § 14 pkt. 8 terenów oznaczonych 11ML jako objętych ustaleniami zawartymi w § 10 uchwały oraz wykreślenie z § 13 pkt. 3 lit. f), to jest usunięcie zakazu pokrywania budynków okładziną z tworzyw sztucznych typu siding i blachy trapezowej.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego ma za zadanie określać jasne zasady m.in. w zakresie kształtowania zabudowy, ładu przestrzennego, ochrony zabytków. Zapisy zawarte w planach powinny być wystarczające aby zapewnić odpowiedni standard planowania przestrzennego w aspekcie ochrony krajobrazu kulturowego. Podstawowym zadaniem planu jest uporządkowanie sposobu zagospodarowania obszaru gminy, a zatem wprowadzenie takich zasad kształtowania zagospodarowania przestrzennego, które pozwolą na zaakcentowanie oraz zachowanie najistotniejszych walorów tego ciekawego krajobrazowo obszaru.

Z punktu widzenia ochrony krajobrazu kulturowego ważne jest zachowanie oraz podkreślenie czytelnych w przestrzeni, jednorodnych zespołów urbanistyczno – architektonicznych poszczególnych miejscowości, zespołów dworsko parkowych, ale także takich elementów krajobrazu, jak parki podworskie oraz licznych na obszarze gminy terenów krajobrazu otwartego, zwłaszcza obszarów wzdłuż Neru. Zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587) przepisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ujmowane są w formie nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenów. Nie przewiduje się zamieszczenia w planie miejscowym informacji, zaleceń ani innych niewiążących sugestii dla potencjalnego inwestora lub użytkownika przestrzeni. Projekt planu miejscowego sporządza się przy udziale innych organów. Udział ten jest konieczny, ze względu na fakt, że plan miejscowy ustala w formie przepisów powszechnie obowiązujących sposób realizacji polityki przestrzennej gminy oraz sposób realizacji ustaleń aktów planowania stanowionych przez te podmioty, jak również ich zamierzenia inwestycyjne podejmowane na terenie gminy. Projekt planu miejscowego uzgadniany był m.in. z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków, który określił zasady ochrony krajobrazu i dziedzictwa kulturowego, zabytków oraz dóbr kultury współczesnej. W niniejszym uzgodnieniu Wojewódzki Konserwator Zabytków wskazał, iż należy absolutnie wykluczyć możliwość stosowania „sidingu” dla wszystkich budynków oraz agresywnej kolorystyki zestawień kontrastowych elewacji oraz dachów. Kolorystyka materiałów budowlanych powinna zachować naturalną kolorystykę materiałów budowlanych pochodzenia mineralnego lub zbliżoną. Zagospodarowanie (wyposażenie) przestrzeni publicznej, czyli stosowanie oświetlenia, małej architektury, powinno być zharmonizowane z historyczną architekturą pod względem użytych materiałów oraz kolorystyki. Maksymalna wysokość ogrodzeń terenów nie powinna przekraczać, w tym pełnego cokołu – . Należy bezwzględnie wykluczyć stosowanie ogrodzeń z prefabrykatów betonowych. Wprowadzenie powyższych zasad pozwoli na zachowanie walorów krajobrazowych i uporządkowanie sposobu zagospodarowania obszaru Gminy Lutomiersk. Nieokreślenie powyższych zakazów, nakazów spowodowałoby dowolność, co burzyłoby ład przestrzenny.

Skarżący wnoszą o zmianę § 34 ust. 2 pkt. 3 poprzez wykreślenie liczby 15 i wpisanie w to miejsce liczby 10, to jest zrównanie wysokości opłaty planistycznej obciążającej właścicieli nieruchomości przeznaczonych pod budownictwo mieszkaniowe i właścicieli nieruchomości przeznaczonych na cele rekreacyjne.

Szczególny charakter ma określenie w planie miejscowym stawki procentowej, na podstawie której określa się opłatę z tytułu wzrostu wartości nieruchomości w wyniku uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Ustawa wprowadza obowiązek określenia w planie stawki.

Jeżeli wartość nieruchomości wzrosła w związku z uchwaleniem lub zmianą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a właściciel lub użytkownik wieczysty zbywa tę nieruchomość, wówczas wójt, burmistrz (prezydent miasta) pobiera jednorazową opłatę określoną w stosunku procentowym do wzrostu wartości nieruchomości, w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Wysokość opłaty nie może być wyższa niż 30% wzrostu wartości nieruchomości. Ustalenie co do wysokości opłaty jest obligatoryjnym elementem uchwały, wprowadzającej nowy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego lub też uchwały zmieniającej plan obowiązujący. Wysokość opłaty została określona przez Radę Gminy Lutomiersk w wymiarze stosunkowym (procentowym), a nie kwotowym. Dla oceny charakteru prawnego tej opłaty nie może mieć decydującego znaczenia, że ustawodawca nie określił jej wysokości ściśle, a tylko ramowo (do 30%), pozostawiając radzie gminy prawo ustalenia jej stosunkowego wymiaru.

Należy podkreślić, że Wojewodzie Łódzkiemu przedstawiono do oceny zgodności z prawem

uchwałę Rady Gminy Lutomiersk z dnia 12 maja 2011 Nr IX/57/11 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów położonych w obrębach geodezyjnych Florentynów, Behcice i Kolonia Behcice w Gminie Lutomiersk. W ocenie organu nadzoru przedstawiony projekt planu spełniał wymogi określone przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Ustalenia przyjęte w planie są zgodne z polityką przestrzenną gminy wyrażoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Lutomiersk. W granicy obszaru objętego planem utrzymuje się istniejące zagospodarowanie. Nowe tereny inwestycyjne zlokalizowane na obszarze objętym planem są kontynuacją istniejącej zabudowy oraz uporządkowaniem stanu istniejącego. Utrzymuje się istniejącą zabudowę mieszkaniową i zagrodową, dopuszcza się remonty, modernizację oraz wskazuje się tereny kontynuujące istniejącą zabudowę. Przeznaczenie terenu uwzględnia dotychczasowy sposób użytkowania terenów z uwzględnieniem walorów przyrodniczych i krajobrazowych całego obszaru objętego planem.

W tym stanie rzeczy należało zająć stanowisko jak w treści uchwały.

Przewodniczący Rady
Gminy Lutomiersk

Tadeusz Rychlik